

Arrest

nr. 214 473 van 20 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 14 september 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 24 september 2015.

1.2. Op 2 augustus 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Khowja Akbar, gelegen in het district Pul-e-Alam in de provincie Logar. U bent Tajiek van etnische origine en u beweert bij aankomst in België vijftien jaar en zes maanden oud te zijn. U bent nooit naar school geweest en u bent ongehuwd.

Uw broer, M. H., werkte als tolk in Kandahar. Toen de taliban dit te weten kwam, kwamen ze naar uw huis en zeiden uw vader dat hij op zoek moest naar zijn zoon. Een tijd later kwam de taliban opnieuw naar uw huis en vertelden ze dat ze uw broer gedood hadden. Gedurende vier tot vijf jaar bleven ze langskomen bij u thuis, waarbij zowel u als uw vader geslagen werden en verwijten naar het hoofd geslingerd kregen. Kort voor uw vertrek uit België zeiden ze aan uw vader dat u nu oud genoeg was om u bij de taliban aan te sluiten. Twee dagen later kondigden ze aan dat er van elke familie een persoon zich bij hen diende aan te sluiten en er op ieder huis een witte vlag op het dak moest geplaatst worden. Ze kwamen opnieuw naar uw vader en zeiden dat hij u naar de madrassa moest sturen voor het ochtendgebed. Indien hij dit niet zou doen, dreigden ze ermee zijn huis in brand te steken. Hij contacteerde een smokkelaar en dezelfde nacht vertrok u uit uw dorp naar Europa.

U kwam na een reis van drie maand aan in België op 14 september 2015, waar u op 24 september 2015 asiel aanvraagde.

Tien maanden geleden liep u in Oostende uw neef Mo. K. S. (O.V. 8.097.317) tegen het lijf, die eveneens uit uw geboortedorp afkomstig was. Hij vertelde u dat hij via facebook in contact was gekomen met uw broer, die reeds vijf jaar in Italië woont. Ondertussen staat u ook zelf in contact met uw broer. Een broer van Mo. K., A. S. (O.V. 7.757.958), een oom langs vaderskant, Mo. F. (O.V. 8.105.663), een andere neef langs vaderskant, Ha. S. (8.105.794) en een neef langs moederskant, O. N. (O.V. 8.105.797), wonen eveneens in België. En ook de broers Mon. S. (8.130.281) en N. S. (8.130.298) twee halve neven langs vaderskant, zijn in België woonachtig. Daarnaast heeft u nog een neef langs moederskant, namelijk S. Ha., die reeds lange tijd in België woont.

Een maand geleden bent u te weten gekomen dat ook uw jongere broer, Mu. S., Afghanistan heeft verlaten omwille van vervolgingsfeiten. Hij verbleef op dat moment in Iran en is onderweg naar Europa.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), de taskara van uw vader en van uw broer, twee kopieën van werkdocumenten van uw broer, 10 foto's van uw broer tijdens zijn dienst, twee foto's van u en uw broer als kind, 4 kopieën van een Italiaans identiteitsdocument van uw broer en de omslag waarin al deze documenten zijn opgestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend omdat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 7 oktober 2015 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 5

oktober 2015 niet vijftien jaar oud was, zoals u verklaarde, maar een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 met een standaarddeviatie van twee jaar een goede schatting is. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Wanneer u bij het invullen van de verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geconfronteerd wordt met het feit dat u vijf jaar ouder blijkt dan hetgeen u initieel heeft aangegeven, geeft u als verklaring voor dit leeftijdsverschil dat u een analfabeet bent en niet kunt lezen, en op de vraag waarom u heeft gezegd dat u minderjarig bent, antwoordt u dit niet te weten en zomaar iets gezegd te hebben (verklaring DVZ, dd. 8 maart 2016, vraag 4). Indien u asiel aanvraagt bij een officiële asielinstantie, mag er verwacht worden dat u uw volledige medewerking verleent en u eerlijke verklaringen aflegt over uw identiteit, en niet 'zomaar' iets zegt. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS geeft u alweer een andere verklaring voor uw vermeende minderjarigheid. U antwoordde toen dat u uw taskara was vergeten in uw broek en u bijgevolg niet wist hoe oud u exact was (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS I, dd. 10 juli 2017, p. 3). Zelfs zonder taskara mag echter verwacht worden dat u voldoende op de hoogte bent van uw leeftijd om u niet vijf jaar jonger te schatten. Het is bovendien opmerkelijk dat uw verklaring over uw leeftijd ook niet strookt met de leeftijd die vermeld staat op uw taskara. Op uw taskara staat genoteerd dat u op het moment van de uitgifte van uw taskara op 13/2/1391 Afghaanse kalender (AK), 3/5/2012 Gregoriaanse kalender (GK) een leeftijd had van 15 jaar oud, waardoor u bij uw asielaanvraag op 24 september 2015 18 jaar oud zou geweest zijn. Uw schijnbare onwetendheid over uw leeftijd in combinatie met uw verklaringen die tegenstrijdig zijn met de inhoud van uw taskara, tonen aan dat u reeds van bij aanvang van de asielprocedure duidelijk pogingen heeft ondernomen om de asielinstanties bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming te misleiden door een beduidend jongere leeftijd op te geven.

De vervolgingsfeiten waaraan u uw terugkeervrees ontleent kunnen evenmin als geloofwaardig worden aanvaard. Hoewel u uw problemen met de taliban steunt op de problemen die uw broer H. met de taliban gehad zou hebben bent u zo goed als onwetend over de problemen waarvoor uw broer uit Afghanistan is vertrokken (CGVS I, p.13,14; CGVS II, p.8). U beweert dat uw broer is vertrokken, nadat u 'denkt' dat er een aanval was, welke hij overleefde en waarna hij is kunnen vluchten (CGVS I, p. 14). Gevraagd wat u nog meer weet te vertellen over dit incident, antwoordt u enkel 'niets' (CGVS I, p. 14). U vertelt echter dat u uw broer onlangs nog heeft ontmoet in België (CGVS I, p. 14). Bijgevolg kan er verwacht worden dat hij u tot in de details zou verteld hebben over dit incident, waarbij hij net aan de dood is ontsnapt en waarna hij het land heeft moeten ontvluchten. Hiermee geconfronteerd vertelt u enkel nog dat het incident is gebeurd, er een andere tolk is gedood en hij toen wist dat ook hij ging gedood worden (CGVS I, p. 14). Ook over zijn collega die wel is omgekomen tijdens dit incident, blijkt u niets te weten. U weet dat het een collega is van zijn werk, maar u kunt niets meer vertellen, aangezien u dan in shock gaat (CGVS I, p. 17). Vreemd is echter dat u wel kunt vertellen over de problemen die u persoonlijk met de taliban meemaakte, maar dat nadenken over een incident met een derde waarvan u geen getuige was u in shock zou brengen (CGVS I, p. 13,14).

Ook legt u ook duidelijke tegenstrijdige verklaringen af over hetgeen de taliban over uw broer vertelden aan uw vader. Zo zegt u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat de taliban naar uw huis kwamen toen ze ontdekten dat uw broer voor de Amerikanen werkte, en dat ze aan uw vader zeiden dat hij zijn zoon moest terugvinden, aangezien uw broer op dat moment vermist was (CGVS I, p. 13). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vertelden de taliban uw vader echter dat uw broer was gedood en was opgegeten door honden (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS II, dd. 7 november 2017, p. 10), hetgeen uiteraard een totaal ander verhaal is. Meer informatie over de zogenaamde dood van uw broer bent u op dat moment echter niet te weten gekomen. U beweert dat u niets wist, behalve wat er was gezegd, aangezien ze geen verdere details hadden gegeven (CGVS II, p. 10). Het feit dat u er niet in slaagt coherente verklaringen af te leggen over hetgeen de taliban verkondigden over het lot van uw broer, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardig van deze vervolgingsfeiten.

Bovendien slaagt u er ook niet in te overtuigen dat de job van uw broer M. H. aan de basis ligt van uw problemen in Afghanistan. Verwacht mag worden dat, indien u werkelijk jarenlang problemen heeft gekend omwille van het werk van uw broer als tolk voor de Amerikanen, u tevens goed op de hoogte bent over deze functie (CGVS I, p. 13 & CGVS II, p. 8). Uw kennis over het werk van uw broer is echter uiterst summier. Wanneer u gevraagd wordt iets meer te vertellen over zijn job in het leger, weet u enkel dat hij werkzaam was in Kandahar en voegt u er onmiddellijk aan toe geen bijkomende informatie te hebben (CGVS I, p. 14). Gevraagd wat hij vertelde over zijn job, antwoordt u kortweg 'niets', en wanneer gepeild wordt naar het contact met de Amerikanen, weet u enkel zeer algemeen te vertellen dat hij werkte als tolk en naar de verschillende dorpen ging (CGVS I, p. 15).

Later voegt u toe dat hij vertaalde als ze naar dorpen ging of als de buitenlanders een operatie uitvoerden. Wanneer u echter de vraag gesteld wordt een concreet voorbeeld te geven van een operatie waaraan hij meewerkte, blijkt u ook dit niet te weten (CGVS II, p. 6). Gevraagd naar incidenten die uw broer in Kandahar meemaakte kan u een hinderlaag aanhalen die gedurende drie dagen en nachten in de modder uitgevochten werd. Andere incidenten of meer informatie over dit ene incident heeft u niet (CGVS II p.6). U geeft zelf aan dat uw broer elke drie tot vier maand naar huis kwam uit Kandahar en dat u momenteel contact heeft met uw broer (CGVS I, p. 14), dan kan er ook verwacht worden dat u voldoende mogelijkheden kreeg om uw broer uit te horen over zijn job in het leger. Uw summiere kennis toont aan dat u deze kans niet heeft gegrepen. Uw kennis over de job van uw broer in Kandahar is dermate beperkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen dat u omwille van het werk van uw broer Afghanistan heeft moeten verlaten.

Ook legt u geen waarheidsgetrouwe verklaringen af over de heimelijke vlucht van uw broer uit Afghanistan. Zo beweerde u bij de DVZ dat uw broer vijf jaar geleden verdwenen was en u sinds dat moment niets meer van hem had vernomen (vragenlijst DVZ, dd. 8 maart 2016, vraag 5). U houdt deze verklaring ook vol tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS waar u vertelt dat u pas na uw aankomst in België te weten bent gekomen dat uw broer al die tijd nog in leven was en zich in Italië bevond (CGVS I, p. 14). Gevraagd waarom uw broer in al die jaren geen contact heeft opgenomen met zijn familie, antwoordt u enkel dat hij geen contactnummers had, tot hij toevallig de zoon van uw oom langs vaderskant op facebook had opgemerkt (CGVS I, p. 15). Wanneer u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vervolgens de vraag wordt gesteld welke stappen u heeft ondernomen om uw broer terug te vinden na zijn verdwijning, geeft u toe dat u eigenlijk al die tijd op de hoogte was dat uw broer nog in leven was en hij uw vader zelfs nog had gecontacteerd vooraleer het land uit te vluchten zeven jaar geleden (CGVS II, p. 17). U beweert dat u gelogen heeft over de zogenaamde verdwijning van uw broer, aangezien 'de mensen' u dit hadden aangeraden (CGVS II, p. 17). Dat u de noodzaak voelt om de voorgehouden problemen van uw familie met de taliban aan te passen op advies van derden doet de geloofwaardigheid van uw asielmotieven geen goed.

Daarnaast is het ook weinig waarschijnlijk dat de taliban dermate geduldig zouden zijn dat zij om de functie van uw broer te wreken gedurende vier tot vijf jaar zouden blijven langskomen zijn (CGVS I, p. 13), alvorens effectief de boodschap te geven dat het nu uw beurt was om de jihad te doen, zeker aangezien uit het voornoemde leeftijdsonderzoek blijkt dat u al jaren eerder een strijdbare leeftijd bereikt had. Het feit dat u geconfronteerd met de aanhoudende bezoeken van de taliban nog vier tot vijf jaar heeft gewacht alvorens uit Afghanistan te vertrekken doet eveneens vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw problemen met de taliban (CGVS II, p. 10). Indien u en uw familie werkelijk bedreigd werden door de taliban, en u bovendien in de veronderstelling was dat uw broer reeds door hen was gedood, kan er verwacht worden dat uw familie sneller actie zou ondernomen hebben om u in veiligheid te brengen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat het weinig waarschijnlijk is dat de taliban ervan uitgaan dat uw broer reeds al die jaren dood is en ze bovendien ook nog steeds op zoek zijn naar u (CGVS II, p. 18), terwijl uw broer eenvoudig terug te vinden is op facebook onder zijn eigen naam en zelfs met vermelding van jullie dorp van oorsprong, waarop duidelijk is af te leiden dat uw broer zich momenteel in Italië ophoudt. Aangezien u beweert dat uw familie nog steeds woonachtig is in uw geboortedorp (CGVS I, p. 9) en de taliban zagezegd nog steeds regelmatig komt informeren over u (CGVS II, p. 2), mag verwacht worden dat hij toch enige discretie en voorzichtigheid aan de dag zou leggen over zijn huidige situatie, teneinde uw familie niet nog meer in de problemen te brengen.

Daarenboven is uw desinteresse over de problemen die uw familie na uw vertrek heeft gekend, dermate opvallend, dat hier ook weinig geloof aan kan gehecht worden. Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt immers plots dat ook uw jongere broer Afghanistan is moeten ontvluchten (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS III, dd. 8 februari 2018, p. 2). Op de vragen wanneer uw broer vertrokken is, kan u slechts vaagweg antwoorden dat het een langere tijd is en u heeft er geen idee van met wie hij onderweg is (CGVS III, p. 2-3). Ook op de vraag of uw familie nog problemen heeft gekend na uw vertrek, kunt u geen antwoord geven (CGVS III, p.17). Naar de problemen die uw broer Afghanistan uitdreef heeft u dan ook het raden. U weet zelfs niet of de problemen waarvoor uw broer is gevlucht, gelieerd zijn aan uw persoonlijke vluchtmotieven (CGVS, III, p. 17). Uw gebrek aan kennis over de evolutie van de problemen na uw vertrek wijt u aan het verlangen van uw vader om u niet droevig te zien (CGVS III, p.17). U schijnt te vergeten dat u een volwassen man van 23 jaar bent die omwille van een vrees voor zijn leven Afghanistan verliet en internationale bescherming aanvraagde. Dat u omwille van een kans op verdriet onwetend wordt gehouden over de evolutie van de problemen van u en uw familie is allerminst ernstig.

Het geloof in uw asielmotieven wordt verder onderuit gehaald doordat er ernstige vraagtekens moeten geplaatst worden bij uw voorgehouden verblijf in Pul-i-Alam tot aan uw vertrek naar België. Uw kennis over frappante gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in de jaren voor uw vertrek is immers nihil. Zo heeft u geen enkel idee dat er zich demonstraties hebben voorgedaan in uw district op het moment dat u er aanwezig was (CGVS I, p. 11). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, zijn er enkel in het jaar 2013 al minstens drie betogingen geweest in uw district, één van studenten, één tegen uitspraken van de Pakistaanse geestelijkheid en één tegen de burgemeester van Pul-e-Alam. Indien u werkelijk aanwezig was in uw district de jaren voor uw vertrek kan verondersteld worden dat u toch iets zou opgevangen hebben over één van deze demonstraties, hetgeen duidelijk niet het geval is. Ook over Ghufuran, een commandant van de lokale politie uit uw regio Kulangar, die enkele maanden voor uw vertrek uit Logar door een autobom om het leven is gebracht, hoort u blijkbaar voor het eerst (CGVS II, p. 18). Daarenboven kent u ook de naam Farhad Akbari, de persoon die in 2011 het verzet gestart is tegen de taliban in uw regio en zo'n tachtig dorpen van de taliban bevrijdde, niet (CGVS II, p. 18). U maakt het bijgevolg weinig geloofwaardig dat u effectief jarenlang tot uw vertrek in Logar heeft verbleven, waardoor er bijgevolg ook geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zich zouden hebben afgespeeld voorafgaand aan uw vertrek.

Omwille van bovenstaande redenen kan dan ook niet worden besloten dat u een persoonlijke vrees heeft voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en evenmin een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld de artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo is bestaat er actueel in de provincie Kabul geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De provincie Kabul kan dan ook worden beschouwd als een regio in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken.

Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw drie gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p. 2, CGVS II, p. 2, CGVS III, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden leeftijd, uw profiel van ongeschoolde landbouwjongen en uw familiaal netwerk.

Uw ongeloofwaardig geachte leeftijd werd eerder reeds besproken. Ook weet u uw profiel van ongeschoolde landbouwerszoon niet geloofwaardig te maken. In eerste instantie is het onwaarschijnlijk dat een jongeman in een Afghaanse landbouwomgeving tijdens zijn eerste 18 levensjaren niets meer heeft gedaan dan thee en voedsel naar het veld van zijn vader te brengen en af en toe uw vader helpen (CGVS I, p. 7, 8, & 21; CGVS II p.12). U beweert namelijk zelf dat u uw vader hielp, aangezien hij een oude man is (CGVS I, p. 10). Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat de hulp van een gezonde jongeman nauwelijks meer zou zijn dan thee te brengen naar zijn oude vader die ondertussen op het veld aan het zwoegen is. Daarnaast is ook uw kennis over de activiteiten die zich op uw velden afspeelden, ondermaats te noemen. Zo beweert u dat een van de hoofdactiviteiten van uw vader het telen van uien was. U beweert dat hij de uien plantte, deze twee tot twee maand en een half op het veld liet staan om deze vervolgens te oogsten. U vertelt er zelfs bij dat uw vader soms twee keer per jaar uien plantte, en bijgevolg ook oogstte (CGVS II, p. 12). Dit klopt echter niet met de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier, waarin duidelijk staat aangegeven dat uien worden geplant in maart/april om vijf tot zes maand later te worden geoogst. Ook mag het verbazen dat uw vader tarwe in de maand mizan (23 september – 22 oktober) zaaide om het vervolgens in de maand hamal (21 maart – 20 april) te oogsten. In werkelijkheid wordt de wintertarwe in uw regio gezaaid van eind oktober tot eind november en pas geoogst in de maand augustus. Indien u werkelijk als een landbouwerszoon bent opgegroeid, dan mag er verwacht worden dat uw kennis over de hoofdgewassen die op uw velden geteeld worden (CGVS II, p. 11), correct is. Daarenboven is het ook opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van de prijs die uw vader vroeg voor zijn gewassen, noch van de aardappelen, noch van de ui (CGVS I, p. 8).

Naast het feit dat u er niet in slaagt uw profiel van landbouwjongen geloofwaardig te maken, onderneemt u ook duidelijk pogingen om u een ongeschoold profiel aan te meten. Zo is het opmerkelijk dat uw broer wel degelijk geschoold is, maar u nooit naar school bent gegaan. Als reden geeft u op dat u er geen interesse in had (CGVS I, p. 5) en de scholen toch in brand werden gestoken (CGVS II, p. 6). U voegt er aan toe dat u niet naar school kon omdat er geen vrede en geen veiligheid was en het moeilijk was om te leven (CGVS II, p. 8). Wanneer wordt opgemerkt dat uw broer in deze omstandigheden blijkbaar wel school kon lopen, wordt u echter boos, en stelt u plots dat uw vader u niet naar school stuurde omdat hij ongeletterd was (CGVS II, p. 8). Het is duidelijk dat u geen verklaring kunt geven waarom uw broer wel degelijk school kon lopen in het lyceum van Kulangar (CGVS I, p. 5) en tevens een taalcursus Engels volgde (CGVS I, p. 14), terwijl u als ongeschoolde jongen uw dagen doorbracht in uw dorp. Ook is het opmerkelijk dat u blijft volhouden dat u niets deed in Afghanistan buiten uw vader helpen (CGVS I, p. 10), voor uw moeder naar de winkel gaan en ontbijt brengen naar het veld (CGVS II, p. 6), tot op het moment dat u geconfronteerd wordt met het feit dat er op uw taskara genoteerd staat dat u een student bent. U wijzigt eensklaps uw verklaringen en beweert dat u ook naar de madrasa ging waar u koran lessen volgde (CGVS II, p. 6). Gevraagd waarom u niet eerder over deze activiteit heeft gesproken, beweert u dat u het wel heeft gezegd tijdens een vorig persoonlijk onderhoud, hetgeen echter niet het geval blijkt (CGVS II, p. 6). Het feit dat u alweer uw verklaringen bijstelt in de loop van het persoonlijk onderhoud, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Daarnaast wenst u duidelijk geen zicht te bieden op uw netwerk in Afghanistan. Zo wordt u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS een facebookpagina getoond van K. S. S., wiens 'User ID' op facebook 'Mu..S..35' is, de naam van uw jongere broer, met wie u bovendien zestien gemeenschappelijke vrienden heeft. Gevraagd of u deze persoon kent, antwoordt u dat het 'misschien' uw broer is, maar u zich zijn gezicht niet kan herinneren (CGVS II, p. 16). Gevraagd waar uw broer momenteel woont, blijkt u dit plots niet meer met zekerheid te weten, en zegt u dat hij in Logar is op het moment dat u naar huis belt.

U voegt er zelfs aan toe dat het CGVS zelf contact met hem mag opnemen (CGVS II, p. 16). Opmerkelijk is dat uw broer op zijn omslagfoto, die u getoond werd tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, duidelijk poseert aan een brede boulevard met hoge gebouwen en voorbijrijdende wagens. De kans dat deze foto in uw geboortedorp is genomen, is bijgevolg bijzonder klein. Het feit dat deze foto bovendien nog de dag van het persoonlijk onderhoud verwijderd werd (zie administratief dossier), doet vermoeden dat deze aanwijzing over zijn verblijfplaats het daglicht niet mocht zien. Het feit dat Mu. S. over een groot netwerk beschikt in Kabul, speelt hier waarschijnlijk een aanzienlijke rol in (zie administratief dossier). Wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud op 8 februari 2018 gevraagd wordt hoe het komt dat deze foto's zijn verwijderd na het tweede persoonlijk onderhoud, blijkt u hier geen verklaring op te kunnen geven (CGVS III, p. 3). Nog opmerkelijker is dat u beweert dat de foto's, waarvan u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud 'dacht' dat het misschien uw jongere broer was, wiens gezicht u zich niet meer herinnerde (CGVS II, p. 16), eigenlijk foto's van uw oudere broer zijn (CGVS III, p. 3). Het feit dat uw verklaringen over de foto's van uw broers zo uiteenlopend zijn, tonen alweer aan dat u er alles aan tracht te doen uw netwerk te minimaliseren. Gevraagd iets meer te vertellen over de activiteiten van uw jongere broer, blijkt dat hij zijn dagen in Logar doorbracht met niets doen en thuis te zitten. Hij studeerde niet en was nog nooit in Kabul geweest (CGVS III, p. 3). Hoe uw broer vanuit zijn huis in Logar erin geslaagd is een netwerk aan studerende vrienden in Kabul uit te bouwen, blijkt u niet te weten (CGVS III, p. 3).

Ook over uw oom Sa. Mo. weet u enkel te vertellen dat hij uw oom is langs vaderskant, maar wanneer u gevraagd wordt waar deze oom zich momenteel bevindt, kunt u hier aanvankelijk ook geen éénduidig antwoord op geven. U weet niet waar hij is, noch wat hij doet (CGVS II, p. 16), hetgeen weinig aannemelijk is. Het feit dat uw oom, met wie u op facebook trouwens achttien gemeenschappelijke vrienden heeft, ook over een ruim netwerk in Kabul beschikt op zijn facebookpagina (zie administratief dossier), zou bijgevolg mee aan de basis kunnen liggen van uw geveinsde onwetendheid. Zijn twee zonen, Mo. K. S. (CGVS III, p. 6) en A. S., verblijven immers eveneens in België. Verwacht mag worden dat zij u bijgevolg wel weten te vertellen waar hun vader zich op dat moment bevindt. Opmerkelijk is dat u tijdens het derde persoonlijk onderhoud plots weet te vertellen dat hij in India is (CGVS III, p. 6), waaraan u nog toevoegt dat hij telkens 'vlucht' naar verschillende plaatsen, zoals India, Pakistan en Iran (CGVS III, p. 6). Het is duidelijk dat u het CGVS geen zicht wenst te geven op de woonplaats van uw oom langs vaderskant.

Op de vraag hoe het komt dat u zelf ook verschillende connecties heeft in Kabul, geeft u als verklaring dat er verschillende andere mensen uw telefoon gebruiken om mensen in Afghanistan te contacteren, en u deze mensen bijgevolg niet kent (CGVS II, p. 15-16). Zo beweert u nog nooit persoonlijk gehoord te hebben van M. B., een persoon die volgens zijn facebookprofiel in Kabul woont en met wie u vier gemeenschappelijke vrienden heeft (CGVS II, p. 16). Ook over Na. T., een persoon met wie u wel 31 vrienden gemeenschappelijk heeft, lijkt u nog nooit persoonlijk gehoord te hebben (CGVS II, p. 16), en ook over Sam. Y., een persoon met een stevig netwerk in Kabul, blijkt u enkel een foto gezien te hebben op facebook (CGVS II, p. 16). Deze verklaring is weinig overtuigend, gezien uw 22 gemeenschappelijke vrienden. Het is bijgevolg duidelijk dat u wel degelijk over een netwerk bezit in Kabul, maar u het CGVS hier geen zicht wenst op te bieden.

Ook dienen hier uw verklaringen over uw neven N. en M. opgemerkt te worden. Hoewel M. duidelijk aangeeft dat u met hen heeft gereisd uit Afghanistan (notities van het persoonlijk onderhoud S. M., dd. 24 november 2016, p. 7), doet u er alles aan de relatie met uw twee neven te minimaliseren. In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat u noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens de eerste twee gehoren over deze twee 'halve' neven heeft gesproken, en u dit verklaart door te vertellen dat uw familie u zei niets over deze twee te vertellen (CGVS III, p. 9), en u voegt er nog aan toe dat de anderen schrik hebben als nieuwkomers iets vertellen over andere familieleden (CGVS III, p. 9). U beweert tot tweemaal toe dat u niet weet waar deze twee broers woonden in Afghanistan (CGVS III, p. 8 – 9), en pas wanneer u voor de derde maal de vraag wordt gesteld, antwoordt u dat ze uit Kabul afkomstig zijn (CGVS III, p. 13). Gevraagd waarom u dit niet eerder heeft gezegd, durft u dit zelfs te wijten aan het feit dat het CGVS u de vraag nog niet had gesteld (CGVS III, p. 13). Het feit dat u gedurende meer dan twee jaar bewust deze twee familieleden heeft verborgen gehouden voor het CGVS en u vervolgens er alles aan doet het CGVS in het ongewisse te laten over hun herkomst, wijst duidelijk op een gebrek aan medewerking, hoewel zowel bij aanvang van het eerste, het tweede alsook het derde persoonlijk onderhoud duidelijk is geweest op het belang hiervan (CGVS I, p. 2 – CGVS II, p. 2 – CGVS III, p. 2).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw beroepsactiviteiten, uw scholingsgraad, uw verblijfsplaatsen voor uw komst naar België, uw netwerk in Kabul en uw familiaal netwerk. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en uw familiaal en financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen .

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststelling niets wijzigen. Uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) en de taskara's van uw vader en uw broer hebben geen bewijskracht inzake in uw asielmotieven noch kunnen ze het geloof in uw voorgehouden verblijf of verblijfsomstandigheden in Logar herstellen. De foto's van uw broer in het leger en de kopieën van zijn werkdocumenten zeggen niets over zijn vervolgingsfeiten, die als ongeloofwaardig worden beschouwd (zie supra). Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker zijn en corruptie wijd verbreid is bij het verkrijgen van civiele documenten (zie informatie in administratief dossier). De kopieën van het Italiaans identiteitsdocument van uw broer tonen enkel aan dat hij momenteel in Italië is, maar zeggen niets over de redenen waarom hem een verblijfsvergunning uitgereikt werd, net zoals de foto die u samen met uw broer heeft getrokken in België.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet)

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk voldoende informatie heeft gegeven over de regio vanwaar hij afkomstig is.

Daarnaast voert hij aan dat uit diverse rapporten blijkt dat zijn regio van herkomst, met name het district Pul-e-Alam in de provincie Logar niet aanzien kan worden als een veilige regio. Voorts betoogt verzoeker dat in zoverre de bestreden beslissing insinueert dat hij van de stad Kabul afkomstig zou zijn, de situatie aldaar evenmin als veilig kan worden beschouwd. Sterker nog, het geweld dat in de stad Kabul voorkomt is eveneens arbitrair.

Verzoeker benadrukt nog dat verschillende van zijn familieleden erkend werden door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en nog steeds in België verblijven. Hij hekelt in dit verband dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorhoudt dat de kopie van de Italiaanse documenten aangaande de erkenning van zijn broer niets zeggen over de reden van erkenning, nu het Commissariaat-generaal op de hoogte is van het feit dat een Europees land zoals Italië iemand niet zomaar erkent. Tot slot betreurt verzoeker dat hij hiermee niet geconfronteerd werd tijdens het gehoor, noch dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen contact heeft opgenomen met de Italiaanse autoriteiten om dit te controleren.

Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verwerende partij een aanvullende nota met volgende nieuwe stukken neer: een uittreksel uit het rapport "EASO. COI Report. Afghanistan. Security Situation" van december 2017 (p. 1-74), de COI Focus "Afghanistan: Security situation Kabul City" van 24 april 2018, een uittreksel uit het rapport "EASO COI Report: Afghanistan. Security Situation – update" van mei 2018 (p. 1-34) en een uittreksel uit het rapport "EASO Country Guidance. Afghanistan. Guidance note and common analysis" van juni 2018 (p. 71-77 en 83-84) (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij vreest te worden gedood door de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn broer M. H. als tolk. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden minderjarigheid en zijn schijnbare onwetendheid over zijn leeftijd in combinatie met zijn verklaringen die tegenstrijdig zijn met de inhoud van zijn taskara erop wijzen dat hij reeds van bij aanvang van het verzoek om internationale bescherming duidelijk pogingen heeft ondernomen om de asielinstanties te misleiden; (ii) hoewel verzoeker zijn problemen met de taliban steunt op de problemen die zijn broer H. met de taliban zou hebben gehad, hij zo goed als niets weet te vertellen over de problemen waarvoor zijn broer uit Afghanistan is vertrokken; (iii) verzoeker bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt over hetgeen de taliban over het lot van zijn broer vertelden aan zijn vader; (iv) hij niet kan overtuigen dat de job van zijn broer M. H. aan de basis ligt van zijn problemen in Afghanistan omdat zijn kennis over het werk van zijn broer uiterst summier is; (v) verzoeker leugenachtige verklaringen aflegt over de heimelijke vlucht van zijn broer uit Afghanistan; (vi) het niet aannemelijk is dat de taliban dermate geduldig zouden zijn dat zij om de functie van verzoekers broer te wreken gedurende vier tot vijf jaar zouden blijven langskomen alvorens effectief de boodschap te geven dat het nu aan verzoeker was om de jihad te doen, zeker gezien uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat hij al vele jaren eerder een strijdbare leeftijd had bereikt; (vii) het feit dat verzoeker nog vier tot vijf jaar - gedurende dewelke de taliban nog verschillende malen zouden zijn langsgesproken - heeft gewacht alvorens uit Afghanistan te vertrekken verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn problemen met de taliban; (viii) het niet aannemelijk is dat de taliban er zomaar vanuit zouden gaan dat verzoekers

broer overleden is terwijl deze broer eenvoudig terug te vinden is op Facebook waaruit tevens zijn verblijf in Italië blijkt; (ix) verzoekers desinteresse over de problemen die zijn familie na zijn vertrek heeft gekend verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid; (x) verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat hij tot aan zijn vertrek naar België in Pul-i-Alam heeft verbleven omdat zijn kennis over frappante gebeurtenissen in de jaren voor zijn vertrek nihil is en (xi) de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het betogen dat zijn herkomst uit het dorp Khowja Akbar, in het district Pul-e-Alam, in de provincie Logar niet ernstig kan worden betwist omdat hij wel degelijk voldoende informatie heeft kunnen geven, het herhalen van zijn verklaringen aangaande zijn regio van herkomst en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Er dient immers op gewezen dat verzoekers herkomst uit het dorp Khowja Akbar, in het district Pul-e-Alam, in de provincie Logar geenszins wordt betwist, doch wel dat hij er tot aan zijn vertrek naar België zou hebben verbleven.

In zoverre verzoeker wijst op een reeks elementen die hij volgens hem wél correct kon weergeven betreffende recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst, dient erop gewezen dat het loutere feit dat verzoeker een aantal elementen correct kon weergeven op zich geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit het beperkte karakter van verzoekers recente kennis van zijn regio van herkomst blijkt. Het louter herhalen van een aantal verklaringen is op zich geen dienstig verweer tegen deze vaststellingen. De lacunes in verzoekers kennis zijn van een dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen worden ongedaan gemaakt door de kennis die hij wel op een correcte wijze weergaf. Voorts dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan wel in hoofde van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing dan wel in onderhavig arrest op te nemen.

Waar verzoeker nog erop wijst dat verschillende van zijn familieleden erkend werden door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met name zijn neef A. S., zijn oom Mo. F., zijn neef Ha. S., zijn neef O. N., zijn neven M. S. en N. S. en zijn neef S. H., dient er vooreerst op gewezen dat verzoeker geen enkel bewijs voorlegt van het feit dat deze familieleden erkend zouden zijn, laat staan op welke grond deze familieleden dan wel erkend zouden zijn.

Evenmin kan uit verzoekers verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden afgeleid om welke redenen zijn familieleden zouden zijn gevlucht (administratief dossier, stuk 13, p. 8-10, stuk 9, p. 2-5 en stuk 5, p. 4-13). Bovendien dient met betrekking tot de neven M. S. en N. S. nog bijkomend te worden opgemerkt dat uit lezing van het administratief dossier en de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker er alles aan doet om de relatie met deze twee (half)neven te minimaliseren (administratief dossier, stuk 5, p. 7-8) en slechts na veelvuldig aandringen antwoord wil geven op de vraag van waar zij afkomstig zijn (administratief dossier, stuk 5, p. 13). Hoe dan ook dient benadrukt dat hoewel rekening moet worden gehouden met de bedreigingen met vervolging en ernstige schade jegens een gezinslid van de verzoeker om te bepalen of deze verzoeker wegens zijn familieband met de bedreigde persoon zelf aan een dergelijke bedreiging wordt blootgesteld, ieder verzoek om internationale bescherming op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, waarbij moet worden bepaald of, rekening houdend met de persoonlijke situatie van verzoeker, voldaan is aan de voorwaarden voor de verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus (HvJ, 4 oktober 2018, C-652/16, "*Ahmedbekova en Ahmedbekova t. Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*", §§ 47-51). Uit de uitgebreide motieven van de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verzoeker geenszins aantoonde dat hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin koestert, noch dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen (*infra*).

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden minderjarigheid en zijn schijnbare onwetendheid over zijn leeftijd in combinatie met zijn verklaringen die tegenstrijdig zijn met de inhoud van zijn taskara erop wijzen dat hij reeds van bij aanvang van het verzoek om internationale bescherming duidelijk pogingen heeft ondernomen om de asielinstanties te misleiden; (ii) hoewel verzoeker zijn problemen met de taliban steunt op de problemen die zijn broer H. met de taliban zou hebben gehad, hij zo goed als niets weet te vertellen over de problemen waarvoor zijn broer uit Afghanistan is vertrokken; (iii) verzoeker bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt over hetgeen de taliban over het lot van zijn broer vertelden aan zijn vader; (iv) hij niet kan overtuigen dat de job van zijn broer M. H. aan de basis ligt van zijn problemen in Afghanistan omdat zijn kennis over het werk van zijn broer uiterst summier is; (v) verzoeker leugenachtige verklaringen aflegt over de heimelijke vlucht van zijn broer uit Afghanistan; (vi) het niet aannemelijk is dat de taliban dermate geduldig zouden zijn dat zij om de functie van verzoekers broer te wreken gedurende vier tot vijf jaar zouden blijven langskomen alvorens effectief de boodschap te geven dat het nu aan verzoeker was om de jihad te doen, zeker gezien uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat hij al vele jaren eerder een strijdbare leeftijd had bereikt; (vii) het feit dat verzoeker nog vier tot vijf jaar - gedurende dewelke de taliban nog verschillende malen zouden zijn langsgesproken - heeft gewacht alvorens uit Afghanistan te vertrekken verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn problemen met de taliban; (viii) het niet aannemelijk is dat de taliban er zomaar vanuit zouden gaan dat verzoekers broer overleden is terwijl deze broer eenvoudig terug te vinden is op Facebook waaruit tevens zijn verblijf in Italië blijkt en (ix) verzoekers desinteresse over de problemen die zijn familie na zijn vertrek heeft gekend verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoeker uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De door verzoeker bijgebrachte documenten vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming te herstellen. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt: "(...) *Uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) en de taskara's van uw vader en uw broer hebben geen bewijskracht inzake in uw asielmotieven noch kunnen ze het geloof in uw voorgehouden verblijf of verblijfsomstandigheden in Logar herstellen. De foto's van uw broer in het leger en de kopieën van zijn werkdocumenten zeggen niets over zijn vervolgingsfeiten, die als ongeloofwaardig worden beschouwd (zie supra). Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker zijn en corruptie wijd verbreid is bij het verkrijgen van civiele documenten (zie informatie in administratief dossier). De kopieën van het Italiaans identiteitsdocument van uw broer tonen enkel aan dat hij momenteel in Italië is, maar zeggen niets over de redenen waarom hem een verblijfsvergunning uitgereikt werd, net zoals de foto die u samen met uw broer heeft getrokken in België.*"

Waar verzoeker hekelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de Italiaanse documenten zomaar van de hand doet door te zeggen dat zij niets zeggen over de reden van erkenning, nu er vanuit kan worden gegaan dat een Europees land slechts iemand als vluchteling erkent

wanneer is aangetoond dat de persoon in kwestie afkomstig is uit een oorlogsgebied en/of zijn leven aldaar in gevaar is, dient te worden benadrukt dat uit de door verzoeker voorgelegde kopieën van documenten (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 3) geenszins blijkt dat verzoekers broer in Italië erkend zou zijn als vluchteling, doch slechts dat hij over een zekere verblijfstitel beschikt aldaar zonder dat evenwel blijkt om welke redenen deze vergunning werd uitgereikt. Dat het aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zou toekomen om contact op te nemen bij de Italiaanse autoriteiten om dit even met hen te controleren, kan allerminst gevolgd worden. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU, blijkt immers dat de bewijslast in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming rust. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties echter de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen. Indien verzoeker de verblijfsstatus van zijn broer in Italië dermate belangrijk vond voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, kon aldus redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij zelf de nodige documenten zou opvragen en overmaken.

In zoverre verzoeker nog betreurt dat hij hiermee geenszins werd geconfronteerd tijdens het gehoor, wijst de Raad op artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen: *"Indien de ambtenaar tijdens het gehoor vaststelt dat de asielzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in vergelijking met de door hem gedane verklaringen, dient hij de asielzoeker hierop in de loop van het gehoor te wijzen en zijn reactie daarop te noteren"*. In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. Bovendien heeft verzoeker door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheid en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om er op te reageren, hetgeen hij ook heeft gedaan, zodat het uiteindelijke doel van artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd bereikt.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.2.4. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"(...) Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft."

Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo is bestaat er actueel in de provincie Kabul geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De provincie Kabul kan dan ook worden beschouwd als een regio in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw drie gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p. 2, CGVS II, p. 2, CGVS III, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden leeftijd, uw profiel van ongeschoolde landbouwjongen en uw familiaal netwerk.

Uw ongeloofwaardig geachte leeftijd werd eerder reeds besproken. Ook weet u uw profiel van ongeschoolde landbouwerszoon niet geloofwaardig te maken. In eerste instantie is het onwaarschijnlijk dat een jongeman in een Afghaanse landbouwomgeving tijdens zijn eerste 18 levensjaren niets meer heeft gedaan dan thee en voedsel naar het veld van zijn vader te brengen en af en toe uw vader helpen (CGVS I, p. 7, 8, & 21; CGVS II p.12). U beweert namelijk zelf dat u uw vader hielp, aangezien hij een oude man is (CGVS I, p. 10). Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat de hulp van een gezonde jongeman nauwelijks meer zou zijn dan thee te brengen naar zijn oude vader die ondertussen op het veld aan het zwoegen is. Daarnaast is ook uw kennis over de activiteiten die zich op uw velden afspeelden, ondermaats te noemen. Zo beweert u dat een van de hoofdactiviteiten van uw vader het telen van uien was. U beweert dat hij de uien plantte, deze twee tot twee maand en een half op het veld liet staan om deze vervolgens te oogsten. U vertelt er zelfs bij dat uw vader soms twee keer per jaar uien plantte, en bijgevolg ook oogstte (CGVS II, p. 12). Dit klopt echter niet met de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier, waarin duidelijk staat aangegeven dat uien worden geplant in maart/april om vijf tot zes maand later te worden geoogst. Ook mag het verbazen dat uw vader tarwe in de maand mizan (23 september – 22 oktober) zaaide om het vervolgens in de maand hamal (21 maart – 20 april) te oogsten. In werkelijkheid wordt de wintertarwe in uw regio gezaaid van eind oktober tot eind november en pas geoogst in de maand augustus. Indien u werkelijk als een landbouwerszoon bent opgegroeid, dan mag er verwacht worden dat uw kennis over de hoofdgewassen die op uw velden geteeld worden (CGVS II, p. 11), correct is. Daarenboven is het ook opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van de prijs die uw vader vroeg voor zijn gewassen, noch van de aardappelen, noch van de ui (CGVS I, p. 8).

Naast het feit dat u er niet in slaagt uw profiel van landbouwjongen geloofwaardig te maken, onderneemt u ook duidelijk pogingen om u een ongeschoold profiel aan te meten. Zo is het opmerkelijk dat uw broer wel degelijk geschoold is, maar u nooit naar school bent gegaan. Als reden geeft u op dat u er geen interesse in had (CGVS I, p. 5) en de scholen toch in brand werden gestoken (CGVS II, p. 6). U voegt er aan toe dat u niet naar school kon omdat er geen vrede en geen veiligheid was en het moeilijk was om te leven (CGVS II, p. 8).

Wanneer wordt opgemerkt dat uw broer in deze omstandigheden blijkbaar wel school kon lopen, wordt u echter boos, en stelt u plots dat uw vader u niet naar school stuurde omdat hij ongeletterd was (CGVS II, p. 8). Het is duidelijk dat u geen verklaring kunt geven waarom uw broer wel degelijk school kon lopen in het lyceum van Kulangar (CGVS I, p. 5) en tevens een taalcursus Engels volgde (CGVS I, p. 14), terwijl u als ongeschoolde jongen uw dagen doorbracht in uw dorp. Ook is het opmerkelijk dat u blijft volhouden dat u niets deed in Afghanistan buiten uw vader helpen (CGVS I, p. 10), voor uw moeder naar de winkel gaan en ontbijt brengen naar het veld (CGVS II, p. 6), tot op het moment dat u geconfronteerd wordt met het feit dat er op uw taskara genoteerd staat dat u een student bent. U wijzigt eensklaps uw verklaringen en beweert dat u ook naar de madrasa ging waar u koran lessen volgde (CGVS II, p. 6). Gevraagd waarom u niet eerder over deze activiteit heeft gesproken, beweert u dat u het wel heeft gezegd tijdens een vorig persoonlijk onderhoud, hetgeen echter niet het geval blijkt (CGVS II, p. 6). Het feit dat u alweer uw verklaringen bijstelt in de loop van het persoonlijk onderhoud, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Daarnaast wenst u duidelijk geen zicht te bieden op uw netwerk in Afghanistan. Zo wordt u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS een facebookpagina getoond van K. S. S., wiens 'User ID' op facebook 'Mu..S..35' is, de naam van uw jongere broer, met wie u bovendien zestien gemeenschappelijke vrienden heeft. Gevraagd of u deze persoon kent, antwoordt u dat het 'misschien' uw broer is, maar u zich zijn gezicht niet kan herinneren (CGVS II, p. 16). Gevraagd waar uw broer momenteel woont, blijkt u dit plots niet meer met zekerheid te weten, en zegt u dat hij in Logar is op het moment dat u naar huis belt. U voegt er zelfs aan toe dat het CGVS zelf contact met hem mag opnemen (CGVS II, p. 16). Opmerkelijk is dat uw broer op zijn omslagfoto, die u getoond werd tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, duidelijk poseert aan een brede boulevard met hoge gebouwen en voorbijrijdende wagens. De kans dat deze foto in uw geboortedorp is genomen, is bijgevolg bijzonder klein. Het feit dat deze foto bovendien nog de dag van het persoonlijk onderhoud verwijderd werd (zie administratief dossier), doet vermoeden dat deze aanwijzing over zijn verblijfplaats het daglicht niet mocht zien. Het feit dat Mu. S. over een groot netwerk beschikt in Kabul, speelt hier waarschijnlijk een aanzienlijke rol in (zie administratief dossier). Wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud op 8 februari 2018 gevraagd wordt hoe het komt dat deze foto's zijn verwijderd na het tweede persoonlijk onderhoud, blijkt u hier geen verklaring op te kunnen geven (CGVS III, p. 3). Nog opmerkelijker is dat u beweert dat de foto's, waarvan u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud 'dacht' dat het misschien uw jongere broer was, wiens gezicht u zich niet meer herinnerde (CGVS II, p. 16), eigenlijk foto's van uw oudere broer zijn (CGVS III, p. 3). Het feit dat uw verklaringen over de foto's van uw broers zo uiteenlopend zijn, tonen alweer aan dat u er alles aan tracht te doen uw netwerk te minimaliseren. Gevraagd iets meer te vertellen over de activiteiten van uw jongere broer, blijkt dat hij zijn dagen in Logar doorbracht met niets doen en thuis te zitten. Hij studeerde niet en was nog nooit in Kabul geweest (CGVS III, p. 3). Hoe uw broer vanuit zijn huis in Logar erin geslaagd is een netwerk aan studerende vrienden in Kabul uit te bouwen, blijkt u niet te weten (CGVS III, p. 3).

Ook over uw oom Sa. Mo. weet u enkel te vertellen dat hij uw oom is langs vaderskant, maar wanneer u gevraagd wordt waar deze oom zich momenteel bevindt, kunt u hier aanvankelijk ook geen éénduidig antwoord op geven. U weet niet waar hij is, noch wat hij doet (CGVS II, p. 16), hetgeen weinig aannemelijk is. Het feit dat uw oom, met wie u op facebook trouwens achttien gemeenschappelijke vrienden heeft, ook over een ruim netwerk in Kabul beschikt op zijn facebookpagina (zie administratief dossier), zou bijgevolg mee aan de basis kunnen liggen van uw geveinsde onwetendheid. Zijn twee zonen, Mo. K. S. (CGVS III, p. 6) en A. S., verblijven immers eveneens in België. Verwacht mag worden dat zij u bijgevolg wel weten te vertellen waar hun vader zich op dat moment bevindt. Opmerkelijk is dat u tijdens het derde persoonlijk onderhoud plots weet te vertellen dat hij in India is (CGVS III, p. 6), waaraan u nog toevoegt dat hij telkens 'vlucht' naar verschillende plaatsen, zoals India, Pakistan en Iran (CGVS III, p. 6). Het is duidelijk dat u het CGVS geen zicht wenst te geven op de woonplaats van uw oom langs vaderskant.

Op de vraag hoe het komt dat u zelf ook verschillende connecties heeft in Kabul, geeft u als verklaring dat er verschillende andere mensen uw telefoon gebruiken om mensen in Afghanistan te contacteren, en u deze mensen bijgevolg niet kent (CGVS II, p. 15-16). Zo beweert u nog nooit persoonlijk gehoord te hebben van M. B., een persoon die volgens zijn facebookprofiel in Kabul woont en met wie u vier gemeenschappelijke vrienden heeft (CGVS II, p. 16). Ook over Na. T., een persoon met wie u wel 31 vrienden gemeenschappelijk heeft, lijkt u nog nooit persoonlijk gehoord te hebben (CGVS II, p. 16), en ook over Sam. Y., een persoon met een stevig netwerk in Kabul, blijkt u enkel een foto gezien te hebben op facebook (CGVS II, p. 16). Deze verklaring is weinig overtuigend, gezien uw 22 gemeenschappelijke vrienden. Het is bijgevolg duidelijk dat u wel degelijk over een netwerk bezit in Kabul, maar u het CGVS hier geen zicht wenst op te bieden.

Ook dienen hier uw verklaringen over uw neven N. en M. opgemerkt te worden.

Hoewel M. duidelijk aangeeft dat u met hen heeft gereisd uit Afghanistan (notities van het persoonlijk onderhoud S. M., dd. 24 november 2016, p. 7), doet u er alles aan de relatie met uw twee neven te minimaliseren. In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat u noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens de eerste twee gehoren over deze twee 'halve' neven heeft gesproken, en u dit verklaart door te vertellen dat uw familie u zei niets over deze twee te vertellen (CGVS III, p. 9), en u voegt er nog aan toe dat de anderen schrik hebben als nieuwkomers iets vertellen over andere familieleden (CGVS III, p. 9). U beweert tot tweemaal toe dat u niet weet waar deze twee broers woonden in Afghanistan (CGVS III, p. 8 – 9), en pas wanneer u voor de derde maal de vraag wordt gesteld, antwoordt u dat ze uit Kabul afkomstig zijn (CGVS III, p. 13). Gevraagd waarom u dit niet eerder heeft gezegd, durft u dit zelfs te wijten aan het feit dat het CGVS u de vraag nog niet had gesteld (CGVS III, p. 13). Het feit dat u gedurende meer dan twee jaar bewust deze twee familieleden heeft verborgen gehouden voor het CGVS en u vervolgens er alles aan doet het CGVS in het ongewisse te laten over hun herkomst, wijst duidelijk op een gebrek aan medewerking, hoewel zowel bij aanvang van het eerste, het tweede alsook het derde persoonlijk onderhoud duidelijk is geweest op het belang hiervan (CGVS I, p. 2 – CGVS II, p. 2 – CGVS III, p. 2).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw beroepsactiviteiten, uw scholingsgraad, uw verblijfsplaatsen voor uw komst naar België, uw netwerk in Kabul en uw familiaal netwerk. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en uw familiaal en financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend."

Verzoeker voert, onder verwijzing naar het rapport "EASO. Country of Origin Information Report. Afghanistan – Security Situation" van mei 2018, aan dat zijn regio van herkomst (het district Pul-e-Alam, provincie Logar) niet als veilige regio kan worden aanzien aangezien er sprake is van arbitrair geweld aldaar. Hij vervolgt nog dat, in zoverre de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen insinueert dat hij afkomstig is uit de stad Kabul, ook daar sprake is van arbitrair geweld en citeert hiertoe naast het EASO-rapport nog uit het rapport van Amnesty International van 2017. De Raad merkt evenwel op dat verzoekers herkomst het district Pul-e-Alam, provincie Logar geenszins wordt betwist, doch wel dat de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief niet kan worden onderzocht door een gebrekkige medewerking vanwege verzoeker die geen zicht biedt op zijn beroepsactiviteiten, zijn scholingsgraad, zijn verblijfplaats(en) voor zijn komst naar België, zijn netwerk in Kabul en zijn familiaal netwerk.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER